

РЕШЕНИЕ

№ 7188

гр. София, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7006** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Х. К. М., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Г., срещу решение № 2051 от 07.06.2022 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 96-ти състав по нахд № 732/2022 г.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № СО-Т-Х-21-10-318/09.08.2021 г., издадено от заместник-кмет на Столична община, с което на касатора е наложена „глоба“ в размер на 300 лева за нарушение по чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО).

В касационната жалба се изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на закона. Твърди се, че от представените с административнонаказателната преписка доказателства не се установява по категоричен начин, че М. е извършвал търговска дейност. Не е доказано и авторството на нарушението, доколкото не е установено дали касаторът е извършвал дейност от свое име и за собствена сметка или от името на търговско дружество и за негова сметка. Твърди се, че ангажирането на отговорността на М. за посоченото административно нарушение е в противоречие с относимата съдебна практика и с правото на ЕС. Иска се от съда да отмени решението и да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление. Претендира се присъждане на разноски.

Ответната страна в касационното производство – Столична община, чрез юрк. П., изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претндира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

СРС е възприел фактическа обстановка, която съответства на събраните по делото писмени и гласни доказателства, а именно: на 24.04.2021 г., около 15.00 часа, служители на „Столичен инспекторат“ към Столична община, извършили проверка на мобилно съоръжение, находящо се в [населено място], район „Т.“, Ю. парк първа част - НДК, срещу пилоните на НДК, от което се извършвала търговия на открито - продавала се варена и печена царевица от специализирани колички, чипс и детски играчки. Специализираните колички били разположени на около 4 кв. м. площ публична общинска собственост - пешеходна зона. Служителите установили Х. К. М. като продавач от специализираните колички, като последният нямал разрешение за извършване на търговия на открито на посоченото място, издадено от кмета на район „Т.“ към Столична община. Резултатите от проверката били отразени в констативен протокол № КП-21- 0027924/24.04.2021 г.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН № 21-10-318/24.04.2021 г. срещу Х. К. М. за извършено административно нарушение по чл. 23 от НРУИТДТСО. Въз основа на съставения акт било издадено НП № С0-Т-Х-21-10- 318/09.08.2021 г. от заместник-кмета на Столична община, с което за описаното в АУАН административно нарушение на М. било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева.

При така установената фактическа обстановка, Софийският районен съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Формирал е извод за законосъобразно ангажиране на административнонаказателната отговорност на Х. К. М. с оглед осъществяване на описаното в НП нарушение по чл. 23 от НРУИТДТСО.

Обжалваното решение е постановено в съответствие с материалния закон.

При съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административнонаказателното производство, както правилно е приел районният съд. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и на относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание и правната му квалификация.

Въз основа на приетите по делото писмени и гласни доказателства въззивният съд е установил, че касаторът е осъществил състав на нарушение по чл. 23 от НРУИТДТСО, съгласно който търговия на открито се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на

територията на който ще се извършва дейността. В разглеждания случай по несъмнен начин е установено, че на 24.04.2021 г. касаторът е осъществявал търговска дейност на процесното място, като от специализирани съоръжения - колички, е продавал печена и варена царевича, чипс и детски играчки, като не е разполагал с разрешение за тази дейност, издадено от кмета на Район „Т.“ към Столична община. От свидетелските показания на актосъставителя и на свидетеля, присъствал при установяване на нарушението, правилно въззивният съд е възприел, че на отразеното в АУАН и в НП място и време лицето е извършвало продажби стоки на открито, което обуславя извод за извършване на търговска дейност. Този извод се потвърждава и от разпоредбата на § 13, т. 2 от ЗЗП, към който препраща § 3, т. 3 от ДР на НРУИТДТСО, съдържаща дефиниция на понятието „търговец“ - всяко физическо или юридическо лице, което продава или предлага за продажба стоки, предоставя услуги или сключва договор с потребител като част от своята търговска или професионална дейност в публичния или в частния сектор, както и всяко лице, което действа от негово име и за негова сметка.

Неоснователни са възраженията, изложени в касационната жалба, за недоказаност на авторството на нарушението, както и на обстоятелството, че лицето е извършвало търговска дейност. Мотивите на СРС в тази насока са правилни и изцяло се споделят от настоящия касационен състав. В нито един от етапите на административнонаказателното производство касаторът не е твърдял, че извършва търговска дейност от името и за сметка на трето лице. Въпреки възраженията в тази насока, както в жалбата срещу НП, така и в касационната жалба също не са налице конкретни твърдения и не са ангажирани доказателства, че М. е осъществявал търговската дейност в полза на трето лице. Авторството на деянието е установено по категоричен начин лично от проверяващите служители на СО, които са възпроизвели подробно и конкретно своите възприятия, в качеството им на свидетели във въззивното производство.

По гореизложените съображения следва да се приеме, че административнонаказателната отговорност на касатора е законосъобразно ангажирана на основание чл. 36, ал. 1 НРУИТДТСО за нарушение на чл. 23 от същата наредба.

В случая не са налице основания за приложение на чл. 28 ЗАНН. Касационният състав изцяло споделя мотивите на въззивния съд в тази насока, като на основание чл. 221, ал. 2 АПК препраща към тях.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушения на материалния закон и на процесуалните правила. Не са били ограничени процесуалните права на страните, решението е мотивирано, като съдът е обосновал правните и фактическите си изводи, чрез подрбно обсъждане на доказателствата и доводите на страните.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, в полза на Столична община следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 /осемдесет/ лева.

Воден от горното, Административен съд София- град, XVI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТЯВЯ В СИЛА решение № 2051 от 07.06.2022 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 96-ти състав по нахд № 732/2022 г.

ОСЪЖДА Х. К. М., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община сума в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.